

noli abrumpi. Fluctuat nauis i anchoris: s̄ nō longe a terra p̄icit: nec in eternū fluctuabit: et si ad tempus fluctuat. Etenī ad fluctuationē ptinent verba supiora: cōtristatus sum in exercitatioe mea: et cōturbatus: expectabā eum qui me saluū faceret a pusillanimitate et tempestate. Fluctuās loquit: s̄ nō in eternū fluctuabit. Anchora ligat: anchora spes ei⁹ est. Nō dabit in eternū fluctuationē iusto. Illis autē qd: **¶ Tu vo deus deduces eos in puteum corruptiois.** Puteus corruptiois: tenebre sūt i bmersiois. Beduces eos inq̄t i puteū corruptiois: qz cecus cecū ducens: ambo in foueā cadūt. Beducit illos deus in puteum corruptiois: nō q̄ ip̄e sit auctor culpe ip̄oz: s̄ q̄ ip̄e sit iudex iniq̄tatū eozū. Tradidit em̄ eos de⁹ in ꝑcupiscētias cordis eoz. Amauerūt em̄ tenebras et nō lucem: dilexerūt cecitatē et nō visionē. Nam ecce dñs Iesus eluxit vniuerso mūdo: canct̄ i vnitae cū toto mūdo. Nō em̄ est q̄ se abscondat a calore illi⁹. Illi autē traducetes a toto ad ptē: a corpe ad vulnus: a vita ad ꝑcisionē: qd passuri sūt nisi in puteū corruptiois ituri. **¶ Viri sanguinū et dolositatis:** Viri sanguinum ꝑpter interfectioes dicit: atqz vtinā corporales et non spūales. Sanguis em̄ de carne exiens videt et horret. Quis videt sanguinē cordis i rebaptizato. Ille mortis alios oculos q̄ runt: q̄qz et de istis mortib⁹ visibilib⁹ nō q̄ escāt armati vbiqz circūcellioes. Et si istas visibiles mortis attendam⁹: viri sanguinū sūt. Attēde armatū si vir pacis ē: et nō sanguinis. Si fustem saltem solum ferret: fert fundibulū: fert securum: fert lapides: fert lāceas. Et ista portātes vbiqz q̄ possūt euagant: sanguinē innocentū sicut. Ergo et de istis visibilib⁹ mortib⁹ sūt viri sanguinū. Et de illis dicam⁹ vtinā solas visibiles facerēt et aias nō perimerēt. Isti sūt viri sanguinū et dolositati: ne putent qz nos male: sic intelligim⁹ viros sanguinū q̄ aias occidūt: ip̄i maximianistas suos sic intellexerūt. Nā cū eos damnarēt: in ip̄a sentētia ꝑciliij sui ista v̄ba posuerūt. Veloces pedes eoz ad effundendū sanguinē annūciatoz: ꝑtribulatio et calamitas in v̄ijs eoz: et viā pacis nō cognouerūt. Hoc de maximianistis dixerūt. Quero autē ego ab eis qm̄ maximianiste fuderint corpis sanguinē: nō qz et ip̄i nō fuderint: si esset talis multitudo q̄ fuderet: sed ꝑpter timiditātē paucitatis sue ma-

gis ab eis passi sūt aliqd: q̄ ip̄i tale aliqd aliqñ fecerūt. Ergo interrogo Bonatistā et dico: In ꝑcilio tuo posuisti d̄ maximianistz veloces pedes eoz ad effundendū sanguinē. Unū mihi date quē digito leserint maximianiste. Quid mihi aliud respōsur⁹ est: nisi qd̄ ego dico: Qui se separauerūt a bonitate: et aias seducēdo interimūt: spūaliter nō carnaliter sanguinem fundūt. Optime exposuisti: sed i expositioe tua cognosce facta tua. Viri sanguinum et dolositatis. In fraude dolositas: in simulatione: in seductione. Quid ḡ illi ip̄i qui diuisi sūt ꝑ ira vultus eius: Ip̄i sūt viri sanguinū et dolositatis. Sed quid de illis ait: **¶ Nō dimidiabūt dies suos.** Quid ē nō dimidiabūt dies suos: Nō ꝑficiūt quātū putāt: intra temp⁹ qd̄ sperāt ꝑibūt. Ip̄se ē em̄ ꝑdit ille: de quo dictū est: In dimidio dierū ei⁹ derelinquet eū: et in nouissimis suis erit insipies. ꝑficiūt: sed ad temp⁹. Quid. n. aut aplus: **¶ Maligni aut homines et seductores ꝑficiūt in penis: ip̄i errantes: et alios i errozē mittēt.** Cecus aut cecū ducens: sicut in foueā cadunt. Merito cadūt in puteū corruptiois. Quid ergo ait: ꝑficiūt in penis: nō tamē diu. Nā pauloante dixit: s̄ vltra nō ꝑficiūt: hoc ē: nō dimidiabūt dies suos. Sequat aplus et dicat ḡre: **¶ Bemētia em̄ eoz manifesta erit omib⁹: sicut et illo rū sūt.** Viri sanguinū et dolositatis: nō dimidiabūt dies suos. **¶ Ego aut in te speravi dñe.** Merito aut illi nō dimidiabūt dies suos: qz in homines sperauerunt. Ego aut a diebus tꝑalib⁹ ꝑueni ad diē eternū. Quare: Quia in te speravi dñe.

¶ Explicit Tractat⁹ de ꝑs. LIII.

Incipit Tractatus de ꝑs. LV.

Sicut aliquā domū intraturi: cui⁹ sit et ad quē ptineat in titulo inscriamus: ne forte si importune irruamus q̄ nō oportet: neqz rursus timiditate reuocemur ab eo quo oportet intrare. Tāqz ergo si legerim⁹: hec ꝑdia illi⁹ aut illius: ita in supliminari ꝑsalmi hui⁹ habemus inscriptū. **¶ In fine ꝑ populo q̄ a sanctis lōge fact⁹: ip̄i David i tituli inscriptioez cū tenuerūt eū allophili in geth.** Agnoscam⁹ ḡ ꝑplm̄ qui longe factus ē a sanctis i tituli inscriptioe: ptinet em̄ hoc ad ip̄m David: quē iā nostis intelligere spūaliter. Neqz em̄ ꝑmēdat nobis nisi ille de quo dictū est: **¶ Fins legis christ⁹ ad iusticiā oi credenti.** Ergo in fine cū audis:

Alia lra.
interitus.

Alia lra.
dolosi.

in christū intende: ne in via remanēdo non
 puenias ad finē. Quicquid em̄ est vbi infra
 steteris: anteq̄ ad christū puenias: nihil tibi
 aliud sermo diuinus dicit: nisi accede:
 nōdū est locus vbi securitas sit. Est quidā
 loc⁹ vbi statio fidissima collocat: Est quidā
 petra: vbi dom⁹ secura cōsurgit: vt nō me-
 tuat imbrē tempestatis. Flumina em̄ impe-
 gerūt in domā illā z nō cecidit: fundata em̄
 erat supra petrā. Petra autē erat christus.
 Sub noīe Dauid christ⁹ figurat: qz de illo
 dictū est: qz factus est ex semie Dauid fm̄
 carnē. Qui est ergo pplus qui longe a san-
 ctis fact⁹ est in tituli inscriptiōe: Ipe titul⁹
 ostēdat nobis populū istū. Script⁹ est em̄
 quidā titul⁹ in dñica passiōe: qñ dñs cruci-
 fixus ē. Erat ibi titulus inscriptus: hebrai-
 ce: grece: z latine. Rex iudeoz: tribus lin-
 guis tanq̄ tribus testib⁹: titulus approba-
 tus: qz i ore duoz vel triū testū stabit om̄e
 verbū. Istū titulū cū legissent iudei: indi-
 gnati sunt: z dixerūt ad Pilatū. Noli scri-
 bere rex iudeoz: sed qz ipe dixit se regē esse
 iudeoz. Ip̄m dixisse: scribe: dixerunt nō b̄
 esse qd̄ dixit. Sed qz verū est i alio psalmo
 i tituli inscriptiōe: ne corrupas: rñdit Pi-
 lat⁹: Qd̄ scripsi scripsi: tanq̄ dicēs: Scripsi:
 nō corrupto veritatē: z si vos diligitis falsi-
 tatē. Quia ergo in maledicto isto indigna-
 ti sunt iudei: dicētes: Nos nō habem⁹ regē
 nisi cesarē: de tituli offensiōe lōge facti sunt
 a sancti. Propriquet̄ sanctis z agglutinent̄
 sancto: qui regē christū agnoscūt z habere
 cōcupiscūt: longe fiāt a sanctis q̄ cōtradi-
 cētes titulo: respuerūt regem deū: z elege-
 runt regē hominē. Ois ergo pplus hūano
 regno delectat⁹: respues in se regnare do-
 minū: quo regnāte: ita quisq̄ subiectus ē:
 vt regnet et ipe cupiditatibus suis. Ois q̄
 pplus talis longe est a sanctis. Nolite itaq̄
 fratres in solis iudeis hoc aduertere. Ba-
 ta sunt quidē in illis quasi p̄mitiua exēpla:
 vt in illo p̄lo eluceret qd̄ ois homo caue-
 ret. Apte illi regē recusauerūt: z regē cesa-
 rem elegerūt. Est quidē z cesar rex hō ho-
 minib⁹ ad humana: sed alius rex est ad di-
 uina: alius rex ad vitā tpalem: ali⁹ ad eter-
 nam: alius rex terrenus: alius rex celestis.
 Rex terrenus sub rege celesti: rex celestis
 sup̄ omnia. Nō ergo illi qui dixerūt se ha-
 bere cesarem regem peccauerūt: sed qz re-
 gem christū habere noluerūt. Et nō multi
 christū regē in celo sedentē z vbiq̄ regnā-
 tem habere nolunt: z ip̄i sunt qui tribulant

nos. Contra tales iste psalmus confirmat
 nos. Necessē est em̄ vt tales patiamur vsq̄
 in finem: quos nō pateremur nisi nobis ex-
 pediret. Ois em̄ tēptatio p̄batio est: z ois
 p̄bationis effectus habet fructū suū: quia
 hō plerūq̄ etiā sibi ip̄si ignor⁹ est qd̄ ferat:
 quid ve nō ferat: ignorat: z aliqñ p̄sumit se
 ferre qd̄ nō potest: z aliqñ desperat se posse
 ferre qd̄ potest: accedit temptio q̄si inter-
 rogatio: z inuenit̄ homo a seip̄o: qz latebat
 z seip̄m: sed artificem nō latebat. Proinde
 Petrus p̄sumpsit: nescio qd̄ qd̄ i illo nōdū
 erat: vsq̄ ad mortē se cum dño Jesu chri-
 sto esse p̄seueraturus. Vires suas Petrus
 ignorabat: sed dñs nouerat. Respondit
 min⁹ idoneū qui fabricabat: qui etiā fabri-
 cato a se vires idoneas daturus erat. Qui
 nōdum dederat: sciebat. Ille qui nec dum
 acceperat: nesciebat. Accessit tēptatio: ne-
 gavit: fleuit: accepit. Cuz ergo nesciamus
 quid petamus: tanq̄ nō habentes: z vnde
 gratias agamus: tanq̄ accipientes: opus
 est semp̄ temptationib⁹ z tribulationib⁹ eru-
 diri in isto seculo: sed tribulari non possu-
 mus: nisi ab eis qui longe fiunt a sanctis.
 Longinquitatē istam fratres intelligite cor-
 dis esse: non corporis. Fit em̄ plerūq̄: vt q̄
 corpe longe pegrinat⁹ a te: cōiunct⁹ sit tibi:
 quia hoc amat qd̄ tu: z fit plerūq̄ vt stans
 iuxta te: ex eo qz diligit mūdum: cū tu dili-
 gas deū: longe sit a te. Quid ergo sibi vult
 qd̄ ad ip̄m titulū adhuc ptinet: qz tenuerūt
 eum allophili in geth. Beth ciuitas quedā
 erat allophilorū: id ē alienigenaz: vtiq̄ po-
 puli longe a sanctis. Ex eo em̄ q̄ alienige-
 ne: nō vtiq̄ appropinquāt sanctis: sed lon-
 ge sūt a sanctis. Omnes q̄ recusant christū
 regem alienigene fiunt. Quare alienigene
 fiunt: Quia z illa vitis q̄uis ab illo plāta-
 ta: amara facta: qd̄ audiuit: Quare cōuer-
 sa es i amaritudinē vitis aliene: Nō dictū
 ē: vitis mea: qz si mea: dulcis. si amara: nō
 mea. si non mea: vtiq̄ aliena. Tenuerūt q̄
 cū allophili i geth. Inuenim⁹ fr̄s Dauid
 ip̄m filiū Jesse regē isrl: pegrinatū eē apud
 allophilos cū q̄reret a Saule: et fuit in ista
 ciuitate z apud regē ciuitatis h⁹: sibi retē-
 tū esse nō legimus. Ergo Dauid n̄m dñm
 Jesū christū natū ex semie illi⁹ Dauid: nō
 solū tenuerūt: sed z tenēt allophili in geth.
 Beth dixim⁹ q̄ ciuitas sit. Interrogata at̄
 interpretatio h⁹ nois: indicat torcular. Chri-
 stus fm̄ qd̄ caput ē saluator corpis: ille na-
 tus ex v̄gine: crucifix⁹: qui iā nob̄ exemplū

resurrectionis nostre in resurrectione sue carnis ostendit: quod sedet ad dexteram patris: et pro nobis interpellat. Est et hic: sed in corpore suo quod est ecclesia. Corpus unctum est capiti suo: caput pro corpore clamat: *Saule saule quod me persequeris.* Et corpus in capite suo est secundum apostolum dicentem: *Et simul resuscitavit: et sibi sedere fecit in caelestibus: et nos ibi sedemus: et ipse hic laborat.* Nos ibi sedemus secundum spiritum: ille habet nobiscum est secundum caritatem. *Hec copago tanquam unum hominis facit duos in carne una: spiritum suum et spiritum suam.* *Quia et ipse dominus dicit: Ignis iam non duo sed una caro.* Quod ergo habet tenet in geth: *Tene in torculari corpus eius: id est ecclesia eius.* *Quid est in torculari: In pressuris.* Sed in torculari fructuosa pressura est. *Quia in vite pressura non sentit: integra videtur: sed nihil inde manat.* *Adit in torculari: calcatur: primum: iniuria videtur fieri vult: sed ista iniuria sterilis non est: imo si nulla iniuria accederet: sterilis remaneret.* *Quicquid est pressuray facti patiuntur ab eis qui longe facti sunt a sanctis: attendat psalmum istum: agnoscat habet se: dicat quod dicit: qui patiuntur quod hic dicit: Certe qui non patitur non dicat: non astringo ad vocem quem video extra passionem.* Sed vide ne cum vult esse longe a passione: longe fiat a sanctis. *Cogitet ergo unusquisque de inimico suo si christianus est: nunc iste inimicus est.* *Privatas enim inimicitias nemo cogitet: auditur verba psalmi huius.* *Sciamus quia non est nobis colluctatio adversus carnem et sanguinem: sed adversus principes et potestates: et spiritualia nequicie: id est adversus diabolum et angelos eius: quia et quando patimur homines inopportunos: ille instigat: ille inflammat: ille tanquam vasa sua movet.* *Attendamus ergo duos hostes: quem videmus: et quem non videmus.* *Hominem videmus: diabolum non videmus. hominem videamus: diabolum non videamus. hominem diligamus: diabolum caveamus. pro homine oremus: contra diabolum oremus et dicamus deo.*

Expositio psalmi.

Miserere mei domine quoniam conculeavit me homo: Noli timere quia conculeavit te homo: vinum habeto: vna factus es: ut calceris. *Miserere mei domine quoniam conculeavit me homo. Tota die bellas tribulavit me.* *Dis qui longe factus est a sanctis: si et ipse diabolus quare hic non intelligat: An forte quia non dicitur est homo: Ergo errat euangelium: quia dixit inimicus homo habet fecit. Sed quadam figura potest et ille dici homo: non tamen esse homo. Siue ergo ipsum intueretur qui dicebat habet: siue ipsum et unumquemque longe factum a sanctis: per quos diabolus tribulat*

ipsum dei inherente sanctis: inherente regi: ad cuius titulum indignati illi tanquam repulsi: longe sunt facti: dicat: *Miserere mei domine quoniam conculeavit me homo: nec deficiat in ista conculatione: sciens quem inuocet: et qui exemplo fortis effectus sit primum botrus in torculari christi.* *Cum ille botrus passione expressus est: manavit illud: vnum calix inebriatus quod perclarus.* *Dicit ergo et corpus eius intuetur caput suum: Miserere mei domine quoniam conculeavit me homo: tota die bellas tribulavit me. Tota die: et toto tempore. Nemo sibi dicat: fuerunt tribulationes apud pres nostros: apud nos non sunt. Si putas te non habere tribulationes: non dum cepisti esse christianus.* *Et ubi est vox apostoli: Sed et omnes qui volunt in christo pie vivere persecutiones patiuntur: Si ergo non pateris pro christo ullam tribulationem: vide ne non dum ceperis in christo pie vivere. Cum autem ceperis in christo pie vivere: ingressus es torcular: prepara te ad pressuras. sed noli esse aridus: ne de pressura nihil creat.* **C**onculcauerunt me inimici mei tota die: Illi longe facti a sanctis: ipsi inimici mei tota die. *Jam dictum est.* **A**b altitudine diei: Quid sibi habet vult: ab altitudine diei: forte altus est ad intellectum. nec mirum: quia altitudo diei est. *forte enim illi propterea elogati sunt a sanctis: quia non potuerunt penetrare altitudinem diei: cuius apostoli duodecim hore fulgebant. Ergo qui tanquam hominem crucifixerunt in die errauerunt. Quare autem tenebras passi sunt: ut longe fieret a sanctis: Quia in alto lucebat dies: in alto latentem non cognouerunt. Si enim cognouissent: nunquam dominum glorie crucifixissent.* *Hac ergo altitudine diei repulsi: et longe facti a sanctis: facti sunt inimici: qui tribulent et conculent tanquam vnam in torculari.* *Est et alius intellectus: Ab altitudine diei conculeavit me inimici mei tota die: habet et toto tempore: Ab altitudine diei: hoc est a superbia temporalis. Quia enim conculant alti sunt. Humiles sunt qui conculantur: alti sunt qui conculantur. Sed noli timere altitudinem conculationum: diei altitudo temporalis est: non eterna. Quia multi qui debellabant me timebunt. Quia timebunt: Cum transierint dies qui alti sunt. Et enim ad tempus alti sunt: finito tempore altitudinis sue timebunt.* **E**go vero in te speravi domine: Non ait: ego vero non timebo: sed multi qui debellabant me timebunt. *Cum venerit dies iudicij: tunc lamentabunt se omnes tribus terre. Cum apparuerit signum filij hominis in celo: tunc securi erunt omnes sancti. Illud enim veniet quod sperabatur: quod desiderabatur: quod ut veniret orabatur. Illis autem penitenti locum nullum remanebit: quia eo tempore quo*

Alia lra.
I quoniam multi bel-
lantes adversus
me.
I timebo.

Alia lra.
I sperabo.
I non habet.

fructuosa posset esse penitētia: cor obdura uerūt aduersus monētem dñm. **N**ūquid z murū erigēt aduersus iudicantē deū: **P**ietatē sane h^o agnosce: z si i ei^o corpe es: imitare. **C**um dixisset: multi q̄ debellabant me timebūt: nō reddidit: ego vō nō timeto: ne suis virib^o assignādo qd̄ non timet: esset et ip̄e in altis tpalib^o: z p̄ supbiā tpalet non mereret venire ad requiē sempiternā: pot^o te fecit intelligere vñ non timebat. **E**go vō inq̄t in te sp̄aui dñe. **N**ō dixit: p̄sumptionē suā: s̄ cām p̄sumptiōis sue. **S**i em̄ nō timebo: possuz z duriciā cordis nō timē. **A**dul-ti em̄ nimia supbia nihil timēt. **A**ttēdat caritas vīa: **A**liud ē sanitas corpis: aliud stu-por corpis: aliud imortalitas corpis. **S**anitas quidē p̄fecta imortalitas ē: s̄ dī etiāz s̄m quēdā modū sanitas quā habem^o i hac vita. **Q**ñ nō infirmamur: vnusq̄sq̄ sanus vocat^o: z cū inspexerit medic^o sanū renūciat: z cū egrotare q̄sq̄ ceperit: ip̄a sanitas p̄turbat: z qñ curat ad ip̄am sanitatē redit. **T**res ergo affectōes quāsdā corpis aduer-tite: z inspicite sanitatē: stuporē z imortali-tatē. **S**anitas egritudinē nō habet: s̄ tñ qñ tangit z molestat: dolet. **S**tupor aut̄ nō dolet: amissu sensum doloris: tanto insensibili-or quāto peior. **R**ursus imortalitas nō dolet: assūpta ē em̄ oīs corruptio: z corrupti-bile b̄ induet incorruptionē: z mortale hoc induet imortalitē. **N**ull^o ḡ dolor i corpe imortali: null^o dolor in corpe stupido. **N**ō se putet stupidus iam imortalē: vicinior est imortalitati sanitas dolētis q̄ stupor non sentiētis. **I**nuenis ḡ hoīem supbū typo ar-roḡatissimo qui sibi persuaserit nihil time-re. **F**ortiozem putas illo: qui ait: **F**oris pug-ne: intus timores: fortiozē ip̄o capite n̄o dñio deo n̄o: qui dixit: **T**ristis est aīa mea vsq̄ ad mortē: **N**ō est iste fortior: nō te de-lectet stupor eius: nō imortalitate indur^o: s̄ sensu exur^o est. **T**u vō habeto aīaz nō sine affectu: rep̄hensi em̄ sunt sine affectu: z die de sensu sanitatis: **Q**uis infirmat z ego nō infirmor: **Q**uis scādalizat: z ego nō vroz: **S**i ad istū nō p̄tineret scādaliū: cuiusq̄ in-firmitatis p̄ditio: q̄si rigid^o: z sine dolore vi-deret melior esse. **A**bsit. **S**tupor esset non trāq̄llitas. **P**lane fr̄es cū venerim^o ad euz locū: ad eā sedē: ad eā beatitudinē: ad cele-stē patriā: vbi aīa n̄a ipleat securitate ipleat q̄ete z sēpiterna felicitate: null^o ibi dolor erit: qz vñ doleat n̄ erit. **A**dlti inq̄t q̄ debel-labant me timebūt. **E**t ip̄i stupidi q̄ modo

nihil timēt: timebūt aliqñ. **V**eniet em̄ tant^o terror q̄ totā duriciā frāgat z p̄terat. **A**dul-ti q̄ debellabāt me timebūt: ego vō i te spe-raui dñe. **I**n deo laudabo sermo-nes meos: **I**n deo sp̄aui nō timebo qd̄ faciet mihi caro. **Q**uare: **Q**uia in deo spe-rabo. **Q**uare: **Q**uia in deo laudabo ser-mones meos. **S**i i te laudas sermones tu-os: non dico vt non timeas. **I**mpossibile ē enim vt non timeas. **S**ermones enīz tuos aut mēdaces habebis: ideo tuos: qz men-daces: aut si erūt veraces sermones: z non eos putabis te h̄re a deo: sed a te loqui: ve-races erūt: s̄ tu tñ mēdax eris. **S**i aut̄ cog-ueris nihil te verū in sapiētia dei: in fide ve-ritatē posse dicere: nisi qd̄ ab illo accepisti: de quo dicat: **Q**uid em̄ habes qd̄ nō acce-pisti: **I**n deo laudas sermōes tuos: vt i deo lauderis sermōib^o dei. **E**tenī si qd̄ in te dei est honorat a te: et tu fact^o a sanctis a deo honoraberis in deo. **S**i aut̄ qd̄ in te dei est honoraueris tanq̄ tuū: nō dei. **Q**uō popu-lus ille lōge factus ē a sanctis: sic tu longe a sancto. **E**rgo in deo laudabo sermones meos. **S**i i deo: q̄re meos: **E**t i deo z meos. **I**n deo: qz ab ip̄o: meos qz accepi. **I**p̄e vō luit meos esse q̄ dedit: amādo em̄ cui^o sunt: qz ex illo mihi sunt: mei facti sunt. **U**n em̄: **P**anē nostruz quotidianū da nob̄ hodie: **Q**uō nostrū: **Q**uō da: **A**b illo petēdo nō eris vacu^o: tuū p̄tēdo nō eris ingrat^o. **S**i em̄ nō dicas tuū: nō accepisti: rursus si di-cas tuū: ita q̄si a te sit: qd̄ dicis tuū: amittis qd̄ accepas: qz ingrat^o ē illi a quo accepe-ras. **I**n deo ḡ laudabo sermōes meos: qz ibi ip̄e ē fons s̄monū veroz: meoz: qz sities accessi z bibi. **I**n deo laudabo sermōes me-os. **I**n deo sp̄aui nō timebo qd̄ faci-at mihi caro. **N**ōne tu eras q̄ pauloan dicebas: **M**iserere mei dñe: qm̄ p̄culcauit me hō: tota die bellās tribulauit me: **Q**uō ḡ bic n̄ timebo qd̄ faciat mihi caro: **Q**uid tibi faciet tu ip̄e pauloan dixisti: p̄culcauit me tribulauit me. **N**ihil faciet cū ista faciet **R**esperit ad vinū qd̄ manat de calcatura: z r̄ndit: plane cōculcauit: plane tribulauit. **S**ed quid mihi faciet: **U**ua erā: vinū ero. **I**n deo sp̄aui nō timebo qd̄ faciat mihi ca-ro. **T**ota die v̄ba mea abominā-bant: **S**ic sunt nostis: dicite veritatē: p̄di-cate veritatez: annūciate chustū paganis: annūciate ecclīaz hereticū: annūciate omi-bus salutē. **C**ōtradictū: abominant v̄ba mea. **S**z cū v̄ba mea abominant: quē pu-

*Alia lra.
t̄ execrabant.*

tam⁹ abominant: nisi eū in q̄ laudabo ser-
mones meos: **E**ota die v̄ba mea abomia-
bāt. Sufficiat saltē abomient v̄ba: nihil vl-
tra p̄grediant: rep̄bendant: respuant. **A**-
bit. **E**t quid dicā hoc: **Q**ñ verba mea re-
spuunt: qñ verba mea abomiant: q̄ verba
de fonte veritatis manāt: quid faciēt illi p̄
quē verba ipsa dicunt: **Q**uid nisi qd̄ seq̄t:
Aduersus me oīa cōsilia eoz̄ in ma-
lū. Si panē ip̄m abomiant: vasculo ī quo
ministrat quō parcūt: **A**duersū me oīa cō-
silia eoz̄ in malū. Si sic: et in ip̄m dñm: non
dedignet̄ q̄ corpus qd̄ p̄cessit in capite: vt
corp⁹ hereat capiti. **C**ontēp⁹ ē dñs tu⁹: et
tu te honorari vis ab eis q̄ lōge facti s̄t a s̄a-
ctis. **N**oli tibi arrogare velle qd̄ in illo nō
p̄cessit. **N**ō ē discipul⁹ maior magistro suo:
nō est seru⁹ maior dño suo. Si patrēfami-
lias beelzebub vocauerūt: quātomagis do-
mesticos ei⁹: **A**duersum me oīa cōsilia eo-
rū in malū. **I**ncolēt et abscondēt:
Incolere pegrinari est. **I**ncole dicunt qui
habitāt in patria nō sua. **D**is hō ī hac vi-
ta pegrinus ē. **I**n hac vita videtis: qz car-
ne circūtegemur: p̄ quā carnē cor videri nō
pōt. **I**do ap̄lus dicit: **N**olite añ ip̄us q̄c̄q̄
iudicare: quoadusq̄ veniet dñs: et illumia-
bit abscondita tenebrarū: et manifestabit co-
gitationes cordis: et tūc laus erit vnicuiq̄ a
deo. **A**nteq̄ h̄ faciat in hac pegrinatione
carnalis vite quisq̄ cor suū portat: et omne
cor omni cordi clausus est. **P**roinde isti q̄
rū cōsilia aduersus hūc in malū incolāt et
abscondūt: qz in ista pegrinatiōe sunt: et car-
nē portāt: dolū tegūt in corde: quicqd̄ ma-
li cogitāt abscondūt. **Q**uare: **Q**uia adhuc
pegrina est vita ista. **A**bscondāt: apparebit
qd̄ abscondūt: et ip̄i non abscondēt. **E**st et in
abscondito ali⁹ intellect⁹: qui fortasse magis
placebit. **E**teniz ex his q̄ longe facti sunt a
sanctis: subintrāt quidā ficti: et peiores tri-
bulatiōes faciūt corpori christi: qz n̄ tanq̄
penitus alieni deuitant̄ ab ip̄is. **P**ericula
grauiora cōmemorās ap̄lus: cū enumera-
ret multas passiōes suas: et dicēt: **P**ericulū
fluminū: piculis latronū: piculis ex genē:
piculis ex gentib⁹: piculis ī ciuitate: piculis
ī deserto: piculis ī mari: piculis inq̄t ī falsis
srib⁹. **I**ti nimis piculosi sunt: de quib⁹ dicit̄
ī alio psalmo. **E**t ingrediebant̄ vt viderēt:
et nemo dicit: non intres vt videas. **I**ntrat
eteniz tanq̄ tuus: nō cauet̄ vt alien⁹. **I**sti q̄
incolēt et abscondēt: qz sic intrant in domū
magnā: nō ibi pseueraturi: ido incolēt. **L**a-

les em̄ peccatores seruos volens intelligi
dñs: s̄m illū intellectū euāgelicū: quo oīs
qui facit peccatū seru⁹ ē peccati: aut: **S**eru⁹
nō manet in domo in eternū: filius aut̄ ma-
net in eternū. **Q**ui intrat vt fili⁹ nō incolet:
qz pseuerabit vsq̄ ī finē. **Q**ui intrat vt ser-
uus: subdolos: peccator: ad oculū atten-
dens: querēs qd̄ rapiat: querēs qd̄ accuset:
aut qd̄ vituperet: incolere intrat: nō inha-
bitare et pseuerare. **N**ec istos tñ timeamus
fratres: **I**n deo speraui: nō timebo qd̄ faci-
at mihi caro. **E**t si incolūt: et si intrāt: et si fin-
gūt: et si abscondūt: caro sunt: tu in dño spe-
ra: nihil tibi faciet caro. **S**ed infert tribula-
tionē: infert cōculationē: accedit vinū: qz
vua premis: tribulatio tua infructuosa nō
erit. **A**lter videt te: imitat̄ te: qz tu vt disce-
res talē ferre: caput tuū cōtemplat⁹ es: bo-
trū illū p̄mū ad quē intrauit hō vt videret:
īcoluit et abscondit traditor Judas. **D**ēs q̄
ficto aīo intrātes: incolētes et abscondētes:
noli timere: pater ip̄oz̄ Judas cū domino
tuo fuit: et ille quidē nouerat eū. **D**ēs Ju-
das traditor incolēbat et abscondēbat: tamē
cor ip̄ius dño rez patebat. **S**ciens ille ele-
git vnū: vñ tibi solatiū faceret nescituro q̄s
deuites. **P**oterat em̄ ille nō eligere Judā:
qz nouerat Judā. **A**ut q̄ppe discipulis: **N**ō-
ne ego vos duodeci elegi: **E**t vn⁹ ex vobis
diabol⁹ ē. **E**rgo et diabol⁹ elect⁹ est: **A**ut si
elect⁹ nō est: quō duodeci elegi et nō pon⁹
vndecim: **E**lect⁹ et ille ē: s̄ ad aliud. **E**lecti
vndecim ad opus p̄batiōis: electus vnus
ad opus tēptatiōis. **U**n̄ posset tibi exēplū
dare nescituro q̄s deuites malos: q̄s caue-
as falsos et fictos incolētes et abscondētes:
nisi vt dicat tibi: **E**cce ego mecum habui
vnū ip̄oz̄: p̄cessit exemplū: toleraui: p̄ferre
voluī qd̄ sciebā: vt tibi nesciētī p̄berē sola-
tiū: **Q**d̄ mihi fecit: h̄ faciet et tibi: **U**t mltū
possit: vt mltū seuiat: accusatur⁹ ē: falsa cri-
mina dicitur⁹ ē: vt p̄ualeāt falsitates. **N**ūqd̄
in te p̄ualebūt: et ī me nō p̄ualuerūt: **I**n me
certe p̄ualuerūt: s̄ celū mihi nō abstulerūt.
Caro ip̄i⁹ iā sepulta falsos testes ptulit: pa-
rū fuit eos p̄peti ī iudicio: p̄pessus ē ī sepul-
chro. **A**ceperūt pecuniā vt mētirent: dix-
erūt: **C**ū dormirem⁹ venerūt discipuli ei⁹ et ab-
stulerūt eū. **T**ales s̄t ceci erāt iudei: vt cre-
derēt dicto oīno incredibili: crediderūt te-
sib⁹ dormiētib⁹. **A**ut falsus erat q̄ dormie-
rāt: et mēdacib⁹ credere nō debuerūt: **A**ut ve-
rū erat q̄ dormierūt: et qd̄ factū ē nescierūt.
Incolēt et abscondēt. **I**ncolāt et abscondant

Alia lra.
omnes cogi-
tiones eoz̄.

Alia lra.
inhabitabit

quid facturis: In deo speravi nō timebō qđ faciet mihi caro. **Ipsi calcaneū meum obseruabūt.** Etenī sic incolēt z abscondēt: vt obseruēt vbi hō labat: intētū sunt ad calcaneū qñ fiat lapsus: vt pedē teneāt ad ruinā: aut pedē supponāt ad offēsiōē: certe vt inueniāt qđ accusent. Et qđ ita ambulēt vt nūsq; labat: Certe qđ cito fit i lingua. Etenī scriptū est: Si qđ in lingua nō offendit: hic pfect⁹ ē vir. Quis tandē se audeat dicere: aut putare pfectū: Ergo necesse est vt aliqđ labat in lingua. Illi autē q incolēt z abscondent aucupant verba oīa: querunt alicubi laqos z nodos facere calūnias: q bus pus ipsi implicant: q̄ quos implicare p̄tēdūt: vt pus ipi captiāt z pereāt: q̄ alios capiant vt pdant. Etenī recurrit hō in cor suū: z inde recurrit ad deū: z nouit dicere: In deo laudabo f̄mones meos. Quicqđ bonum dixi: quicqđ verū dixi: dei dixi: de deo dixi: Quicqđ forte aliud dixi: qđ dicē nō debui: hō dixi: sed sub deo dixi. Qui cō firmat ambulante minatur errātū: ignoscit agnoscanti: reuocat liguā: reuocat lapsū. Iust⁹ em̄ septies cadit z resurget: impij vō infirmabunt in malis. Nō q̄ timeat vnusquisq; vīm callidos insectatores: aucupes verborū: diuimatores pene syllabarū: et p̄uaticatores p̄ceptorū. Quid in te arguat attēdit: vt credat per te christo nō attēdit. Attēde i sermones eius quē rephendis: ne forte te aliqđ salubriū doceat. Et qđ me inq̄t salubriū poterit docere: q̄ sic lapsus est i verbo: Docipm te forte salubriū docet: ne sis auceps verborū: s̄ collector p̄ceptorū. **Ipsi calcaneū meū obseruabūt.** ¶ **Sicut sustinuit aīa mea:** Hoc dico qđ sustinui: loquebar exptus: Sicut sustinuit aīa mea. Incolēt z abscondent oīes: sustineat aīa mea. Foris latrones: int⁹ occultātes sustineat. Forinsec⁹ veniens: q̄si fluui⁹ venit tēptatio: in petra te inueniat: impigat non deficiat. Fundata ē dom⁹ supra petrā. Intus ē: incolat z abscondat vt palea tibi vicinē: intret tritura boiū: intret tribule tēptationū: tu purgaris: illa cōminuit: Sicut sustinuit aīa mea. **Pro nihilo saluos facies eos.** Vocuit z p̄p̄is orare. Nēpe incolēt z abscondent: nēpe dolosi: nēpe simulatores atq; insidiatores sunt: tu ora p̄ eis: z noli dicere: Nūqđ ecce talē hoīez dē correctur⁹ ē: tā malū: tā puersum: Noli desperare: quē roges attēde: nō p̄ quo roges. Magnitudinē morbi vides: potētā medi

ci si vides. Incolēt z abscondēt: sic sustinuit aīa mea. Sustie: ora. Et qđ fit: Pro nihilo saluos facies eos. Sic illos saluos facies: vt nihil tibi sit: id est vt null⁹ labor tibi sit. Homib⁹ desp̄ati sunt: s̄ tu vbo curas. Nō laborabis in curādo: q̄uis nos stupeam⁹ i inspiciēdo. Est ali⁹ sensus in h̄ versu. Pro nihilo saluos facies eos: nullis eoz meritū p̄cedētib⁹ saluos facies eos. Qui pus sui blasphemus inq̄t: et p̄secutor z iniuriosus: accipiebat l̄ras a sacerdotib⁹: vt vbiq; inuenirem christianos: alligare z adducere: Et nō vt alligaret z adduceret: p̄mo incolebat z abscondēbat. Nulla q̄ hui⁹ bona merita p̄cesserāt: imo talia p̄cesserāt de q̄b⁹ damnare. Nihil boni attulit salu⁹ fact⁹ ē. Pro nihilo saluos facies eos. Non ad te afferent bircos: arietes: tauros: nō dona z aromata afferent in templo tuo: nō aliqđ de p̄sciētia bona libanīs supfundūt: totū in illis asperū: totū tetrū: totū detestandū. Et cū illi ad te nihil afferāt: vnde saluent⁹? Pro nihilo saluos facies eos: id est gratis data gr̄a tua. Quid ille latro attulerat ad crucē: de fauce in iudiciū: de iudicio in lignum: de ligno i padisum: Credidit p̄pter qđ locutus ē. Sed z ipaz fidē qđ donauit: nisi q̄ iuxta pepēdit: Pro nihilo saluos facies eos. **In ira p̄p̄os deduces.** Irascens z deducis: seuis z saluas: terres z vocas. Quid est em̄ i ira p̄p̄os deduces? Implex tribulatiōib⁹ oīa: vt in tribulatiōibus positi: omnes recurrant ad te: ne delicijs z securitate peruersa seducant. A te ira videtur: sed paterna. Irascit pater filio cōtemp̄tori p̄ceptorū suoz: iratus ei colaphizat: cedit: aurē vehit: manu trahit: ad scholam ducit. In ira p̄p̄os deduces. Q̄ multi ingressi sunt: q̄ multi impleuerūt domū dñi: i ira eius deducti: id est tribulatiōibus tēptati: z fide impleti. Ad hoc em̄ exagitat tribulatio vt exinariat vas qđ plēnū est nequitia: vt impleat gr̄a. In ira p̄p̄os deduces. ¶ **Deus vitā meā enūciaui tibi:** Ut vitā em̄ tu fecisti: z ad hoc enūcio vitāz meā tibi. Ita ne vō deus ignorabat qđ dederat: Quid ē h̄ qđ illi enūcias: Vocere vis deū: Absit. Ergo qđ ait: Enūciaui tibi. An forte: qz tibi p̄dest qđ enūciaui vitā meā: Et qđ p̄dest deo: Lucris dei p̄dest. Enūciaui deo vitā meā: qz viuere me fecit deus. Quō em̄ enūciauit vitāz suam Paul⁹ ap̄lus dicēs: Qui pus sui blasphemus z p̄secutor z iniuriosus: Enūciet vitā

Alia lra.
† sustinuerūt
animā meā.

Alia lra.
† illos.

Alia lra.
† cōfringēs.

Alia lra.
† annūciauit.

suā: sed misericordiā cōsecutus sum. **Enū-**
ciauit vitā suā: nō sibi sed illi: qz sic enūcia-
uit vt illi crederet: non ad lucra sua: sed ad
lucra illius. **Quid em̄ ait ipse Paulus?** Iho
christus mortuus ē et resurrexit: vt q̄ viuit iaz
nō sibi viuat: sed ei q̄ p omnib⁹ mortu⁹ est.
Si q̄ viuis et nō a te viuis: qz vt viueres il-
le p̄stitit: enūciauit vitā tuā nō tibi: sed illi: nō
tua querēs: nō tibi viuēs: sed ei q̄ p omni-
bus mortuus est. **Etenim de quibusdā repro-**
bis qd ait idē ap̄tus: **Omnes em̄ sua que-**
rūt: nō que Iesu christi. **Sz si p̄pterea enū-**
cias vitā tuā vt tibi p̄sit: et alijs nō p̄sit: tibi
illā enūcias nō deo. **Si autē sic enūcias vi-**
tam tuā: vt alios etiā inuites ad accipiendā
vitā quā et tu accepisti: enūcias vitā tuā illi
a quo accepisti: et habebis mercedē ampli-
orē: qz et ex eo qd accepisti nō ingrat⁹ exti-
tisti. **Deus vitā meā enūciauit tibi. Posu-**
isti lachrymas meas in conspectu
tuo. Exaudisti me deprecantē te. Sicut
et i repromissione tua: Quia sic repro-
miseras: hoc egisti. **Dirixisti te exauditurus**
fientē: credidisti: fleui: exaudit⁹ sum. Inueni
te misericordē i repromittēdo: veracē i red-
dēdo. Sic et i repromissione tua. Cōuer-
tant inimici mei retrosum. Hoc ip̄is
p̄dest: nō male illis optat. **Etenim p̄cedere**
volūt: ideo corrigi nolūt. Adhuc inimicū
tuū vt bñ viuat: vt se corrigat. ille cōtēnit:
ille respuit verbū tuū. **Ecce qui me monet:**
ecce a q̄ auditur⁹ sum p̄cepta qb⁹ viuā: p̄ce-
dere te vult: et p̄cedēdo nō corrigif. **Nō at-**
tēdit: qz v̄ba tua nō sunt tua. nō attēdit: qz
viā tuā deo enūcias: nō tibi. P̄cedēdo
em̄ nō corrigif: bonū est illi vt cōuertat re-
trosum: et quē p̄cedē volebat sequat. Bo-
min⁹ d̄ passiōe sua futura discipulis loq̄bat:
exhorruit petrus et ait: **Absit dñs: nō fiet istd.**
Qui pauloan̄ dixerat: Tu es christ⁹ filius
dei viui: p̄fessus deū: timuit eū mori q̄si ho-
minē. Bñs at̄ q̄ sic venerat vt pateret. Ne-
qz em̄ aliē salui esse possem⁹: nisi ei⁹ sanguie
redimeremur: pauloan̄ p̄fessioez Petri lau-
dauerat et dixerat: Quia nō tibi caro et san-
guis reuelauit h̄: sed p̄r me⁹ qui in celis est:
p̄pterea tu es Petrus: et sup istā petrā edifi-
cabo eccliaz meā: et porte inferoz n̄ vincēt
eā: et tibi dabo clauēs regni celoz. Videte
quēadmodū p̄secut⁹ ē cōfessionē verā: piā:
plenā fiducia q̄ dixit: **Tu es christ⁹ fili⁹ dei**
viui. **Cōtinuo autē vbi cepit loqui dñs de**
passiōe sua: timuit ille ne p̄iret moriēdo: cū
ip̄i nos p̄irem⁹ nisi ille moreret: et ait: **Ab-**

sit dñs: nō fiet istud. **Et dñs illi q̄ pauloan̄**
dixerat: Beat⁹ es et sup hāc petrā edificabo
eccliaz meā: redi inqt sathanas: scādalu mī
hi es. Quare q̄ sathanas: q̄ pauloan̄ beat⁹
et petra: Nō em̄ sapiēs q̄ dei sunt: ait: s̄ q̄ sūt
homīs. Pauloan̄ q̄ dei: qz nō reuelauit ti-
bi caro et sanguis: s̄ p̄r me⁹ q̄ in celis ē. Quā
in deo laudabat sermonē: nō sathanas sed
Petr⁹ a petra. Quā autē a se et ex hūana infir-
mitate amore hōis carnali qd impedimēto
esset saluti ip̄i et ceteroz: sathanas dict⁹ ē.
Quare: Quia p̄cedere dñm volebat: et du-
ci celesti terrenū dare p̄silū. Absit dñs: nō
fiet istud. B̄icis absit: et dicis dñe. Utiqz si
dñs ē: potestate fac. si magister ē: nouit qd
faciat: nouit quid doceat. Tu autē vis du-
cere ducē: docere mḡm: iubē dñs: optare
deo: multū p̄cedis: redi retro. An̄quid nō
et istis inimicis hoc p̄derat: Cōuertant ini-
mici mei retrosum: sed nō remaneāt retroz
sum. Iō cōuertant retrosum: ne p̄cedāt:
sed vt sequant: non vt remaneāt. Cōuer-
tant inimici mei retrosum. In quib⁹
die iuocauero te: ecce sciui qm̄ de⁹
me⁹ es tu. Magna scia. Nō ait: sciui: qz
deus es: sed qz de⁹ me⁹ es tu. Tuus est em̄
cū tibi subuenit: tu⁹ ē cū tu ab illo alien⁹ nō
es. Un̄ dicit: Beat⁹ plus cui⁹ ē dñs deus
ip̄i. Quare: cui⁹ ē: Lut⁹ em̄ nō ē: Omnū
quidē de⁹ est: sed eoz de⁹ p̄prie d̄: q̄ eū dili-
gūt: q̄ eū tenēt: q̄ illū possidēt: q̄ illū icolūt:
Tanqz de domo ip̄i magna: sūt familia ei⁹:
redēpti magno sanguie vnici filij. Quātuz
dedit nobis de⁹: vt ip̄i essem⁹: et ip̄e sit nr⁹:
At v̄o alienigene longe facti sunt a sancti:
filij alieni sunt: videte quid de illis dicat in
alio psalmo: B̄ne libera me: ait: de manu fi-
lioz alienoz: q̄rū os locutū est vanitatē: et
dextera eoz: dextera iniquitatis. Et vide al-
titudinē ip̄oz: s̄ nō altitudinē dei: id est su-
p̄biā tpalem. Quoz filij inqt sicut nouelle
cōstabilitate: filie eoz ornate vt silitudo tē-
pli. Felicitatē describit p̄ntis seculi: in q̄ er-
rantes homīes: et eā p̄ magna habētes: fe-
licitatē verā sempiternāqz n̄ querūt. Inde
q̄ isti filij alieni: nō filij dei. Quoz filij inqt
sicut nouelle cōstabilitate: filie eoz ornate:
sicut silitudo tēpli: cellaria eoz plena: cru-
ctātia ex hoc i illd: boues eozū crasse: oues
eoz secūde multiplicātes i exitib⁹ suis: nō
ē ruina macerie: neqz trāsit⁹: neqz clamor i
plateis eoz. Et q̄ sequit: Beatū dixerunt
p̄p̄m cui h̄ sunt. Sed q̄ dixerunt: Filij alie-
ni: q̄rū os locutū ē vanitatē. Tu qd dicis:

Alia lra.
t pmissione.

Alia lra.
tūc puer tenē

Alia lra.
t cognoui.
t nō habet.

Beatus p[ro]p[ri]us cui[us] e[st] d[omi]n[us] deus ip[s]i[us]. Tulit oia de medio cetera q[ue] dat de[us]: et dedit ip[s]m de[us]. Oia quippe illa fratres q[ui] c[on]m[em]ora- uer[un]t filij alieni dat de[us]: s[ed] et alienis dat: sed et malis dat: s[ed] et blasphemis dat: qui solem suum orti facit sup[er] bonos et malos: et pluit sup[er] iustos et iniustos. Aliq[ui] ista bonis dat: aliq[ui] n[on] dat. Et malis aliq[ui] dat: aliq[ui] n[on] dat. Bonis tam[en] seruat seip[s]m: malis aut[em] igne[m] sempiternu[m]. Est ergo mal[us] q[ui] n[on] dat bonis: et est bon[us] q[ui] n[on] dat malis. Sunt qued[am] media: et bona et mala: que dat et bo- nis et malis. Nos q[ui] deum amemus fratres pure et caste. N[on] e[st] castu[m] cor: si de[us] ad mer- ced[em] colit: Quid ergo? Mercedem de dei cultu n[on] habebim[us]? Habebim[us] plane: sed ip[s]m de[us] que[m] colimus. Ipse nobis merces erit: quia videbim[us] e[um] sicuti est. Att[en]de: q[ui] merced[em] c[on]sequeris. Amatorib[us] suis d[omi]n[us] noster Iesus christus q[ui] dicit: Qui diligit me m[an]data mea custodit: et qui diligit me diliget a patre meo: et ego dilig[am] e[um]. Quid illi ergo dabis: Et ostendat meip[s]m illi. Si non amas: par[um] est. Si amas: si suspiras: si gratis colis eum: a quo gratis emptus es: n[on] est eum p[ro]merueras ut te redimeret. Si c[on]sideras in te b[en]eficia eius suspiras: et in- quietu[m] habes cor desiderio eius: noli extra e[um] aliquid ab eo querere: ipse tibi sufficet. Quatu[m]libet sis auar[us]: suffic[ie] tibi de[us]. Etenim auaricia terram querebat possidere totam: Adde et celum: plus est q[ui] fecit celu[m] et terr[am]. Bicamus fratres: in istis humanis coniu- gijs: c[on]siderate cor castu[m] quale sit ad de[us]. Certe b[en]eana c[on]iugia sunt: n[on] diligit vxor[em] sua[m]: q[ui] p[ro]pter dot[em] illa[m] diligit. N[on] maritu[m] caste diligit q[ui] p[ro]pterea diligit: q[ui] aliquid do- nauit: aut q[ui] multu[m] donauit. Bonauit et di- ues marit[us]: et paup[er] fact[us] e[st] marit[us]. Multi p[ro]scripti a castis vxorib[us] ampli[us] dilecti s[un]t. Probata s[un]t multa casta c[on]iugia calamita- tib[us] maritor[um]: ne aliud amare q[ui] maritu[m] pu- tarent: n[on] solu[m] n[on] deseruer[un]t: sed amplius obsecute sunt. Si ergo marit[us] carnalis gra- tis diligit: si caste diligitur: et vxor carnalis gratis diligit: si caste diligit: deus quod dili- gendus est: verus et verax anime marit[us] ad- plem sempit[er]ne vite sec[un]d[um] d[omi]n[us]: et steriles nos n[on] esse p[ro]mittens. Illu[m] ergo sic diliga- m[us]: ut aliud p[re]ter ip[s]m n[on] diligam[us]: et sit in nobis q[ui] diximus: q[ui] cantauim[us]: q[ui] et hic vox nostra est: In quacu[m]q[ue] die inuocaue- ro te: ecce sciu[m] q[ui]m] de[us] meus es tu. Hoc est inuocare de[us]: gratis inuocare de[us]. Proin-

de de quib[us]da[m] q[ui] dicitur e[st]: B[en]im n[on] inuoca- uer[un]t: Quasi dominu[m] sibi inuocare vide- bant: et petebant e[um] de hereditatib[us]: de am- plianda pecunia: de plangenda vita ista: de ceteris t[em]p[or]alibus rebus. Et quid de illis scriptura dixit: Dominu[m] n[on] inuocauer[un]t. I[tem] q[ui] d[omi]n[us] sequit[ur]: Ibi timuer[un]t timore vbi n[on] erat timor. Quid e[st] vbi n[on] erat timor: Ne illi straheret pecunia: ne aliq[ui]d i[n] domo eor[um] min[us] fieret. Postremo: ne min[us] a[n]o[rum] habe- ret i[n] hac vita q[ui] sibi sperab[an]t. T[er]tiu[m] ibi tre- pidauer[un]t timore vbi non erat timor: q[ui]les illi iudei: Si dimiserim[us] eum viuere: veniet romani et auferet a nobis et locum et gent[em]. Ibi timuer[un]t timore vbi n[on] erat timor. Ec- ce sciu[m]: q[ui]m] deus meus es tu. Magna di- uitie cordis: magnu[m] lum[en] oculi interoris: magna fiducia securitatis: Ecce sciu[m] q[ui]m] deus meus es tu. **In deo laudabo verbu[m]: in domino laudabo sermo- ne: in deo speraui n[on] timebo quid faciat mihi homo.** Jam ip[s]e est sensus qui sup[er]ius est repetitus. **In me sunt deus vota tua: que redda[m] laudes tibi.** Clouete et reddite domino deo v[ost]ro. Quid voueat: q[ui]d reddat: An forte ani- malia illa que offerebant ad aras aliqua[m] do: Nihil tale offeras: in te est quod voue- as et reddas. Be cordis arca p[ro]fer laudis incensum: de cellario bone conscientie p[ro]fer sacrificiu[m] fidei. Quicquid p[ro]fers: accede ca- ritate. In te sint vota q[ui] reddis laudes deo. **Cui[us] laudes: Quid enim tibi p[ro]stitit: Qm] tenuisti anima[m] mea[m] de morte: Ipsa e[st] illa vita qua[m] enunciat illi: deus vita[m] meam enunciaui tibi. Qui enim eram mortuus: per meip[s]m eram mortuus: p[ro] te quid sum: Vi- uis. Ideo in me sunt deus vota tua q[ui] red- dam laudes tibi: et amo deus me[us]. Nemo hunc mihi eripit: q[ui]d illi dem: nemo mihi eri- pit: q[ui] in corde inclusum est. Et merito di- citur in illa sup[er]iore fiducia: quid faciat mi- hi homo: Seuiat ho[m]o: p[ro]mittatur seuire: p[ro]mittat[ur] efficere quod conat[ur]. Quid est abla- turus: Auru[m]: argentu[m]: pecora: seruos: an- cillas: fundos: domos. Auferat oia. N[on] quid auferet vota que in me sunt: que red- da[m] laudes deo: Permissus est t[em]p[er]are tem- ptator sanctu[m] viru[m] Job: vno puncto t[em]p[or]is abstulit oia. Quicquid facultatus habuerat ademit: abstulit hereditate[m]: interfecit filios. Neq[ue] hoc paulatim: sed cateruatim: vno ictu: vno impetu: ut oia subito nu[n]ciarent. Ablatis omib[us] solus remansit Job: sed i[n] illo**

Alia lra.
† laudatioes.

Alia lra.
† eripuit.

erāt vota laudis que redderet deo. In illo plane erat arca sācti pectoris: fur diabolus nō inuaserat: plen^o erat vñ sacrificaret. Audi q̄ habebat: audi que ptulit: Bñs dedit dñs abstulit: sicut dño placuit ita factū ē: sit nomen dñi bñdictū. **S** diuitie interiores: quo fur nō accedit: Ipse dederat deus vñ accipiebat: ipse ditauerat: vñ illi offerebat qđ amabat. Laudē a te q̄rit de^o: cōfessiōnē tuā q̄rit de^o. S; d' agro tuo aliqd daturus es. Ipse pluit vñ haberes. Be area datur^o es aliqd. Ipse instituit quod datur^o es. Quid daturus es qđ ab illo nō accepisti: Quid enī habes qđ nō accepisti: Be corde dabis. Ipse dedit fidē: spē: caritatē: s; p latur^o: hoc sacrificatur^o es. Sed plane oīa illa cetera pōt tibi auferre inimicus inuito: hoc auferre nō pōt nisi violēti. Illa pdet et inuit^o. Et volēs habē aurū perdet aurū: et volens habere domū pdet domū: fidē nemo pdet nisi qui spreuerit. In me sunt de^o vota tua: que reddā laudes tibi: qz eruisti aīam meā de morte: oculos meos a lachrymis: **Et pedes meos de lapsu. Ut placeā corā deo in lumie viuentiū.** **M**erito non placet filiis alienis longe factis a sanctis: quia nō habent lumen viuētium vnde videant qđ deo placet. Lumen viuentiū est lumen imortaliū: lumē sanctorū. Qui nō est in tenebris: placet in lumie viuentiū. Attendit homo et ea que ip̄i sūt: nemo scit qualis est: deus videt qualis est. Aliqñ et ip̄m diabolū latet: nisi temptet nō inuenit: sicut de isto viro quē modo cōmemorauī. Nouerat eū deus: et ei testimoniū phibeat. Diabolus eū nō nouerat: et ideo dixerat: Nūquid nō Job gratis colit deū? Videte quo prouocat inimicus ibi pfectio est: videte quid obijcit inimicus. Uidebat hominē deo seruientē: in omnib^o obsequētem: omnia bene operantē: et qz diues erat et felicissima dom^o: hoc obijcit: qz ideo colit deum: qm̄ dedit illi hec omnia. Nūquid nō Job gratis colit deum: hoc enim erat verū: hoc lumen viuentiū vt gratis coleret deum. Deus videbat in corde serui sui cultum suū gratuitū. Placebat enī illud cor ī conspectu domini in lumine viuentiū: diabolus latebat: quia in tenebris erat. Admisit deus temptatorē: nō vt ip̄e noscet qđ nouerat: s; vt nobis noscendū et imitandū preberet. Nunquid enim si temptator non admitteret videremus nosipsi in Job qđ deberemus et yellemus imitari: Admissus

est temptator: abstulit omnia: remansit ille solus a facultatib^o: solus a familia: solus a filiis: plen^o deo: vxor sane relicta erat. **A**dīsericordem putatis diabolū qui ei reliquit vxorem? Nouerat p quez deceperat Adā: suam reliquit adiutricem: non mariti consolatricem. Ille ergo plenus deo ī quo vota erant que redderet laudis: vt ostēderet quia gratis deum colebat: nō ideo qz tanta acceperat: et amissis omnib^o talis est: qđ illum qui dederat omnia non amisit. **B**omin^o dedit inquit: domin^o abstulit: sicut domino placuit ita factū est: sit nomē domini benedictū. **V**ulnere etiam percussus a capite vsqz ad pedes: integer tñ intus respōdit tēptatrici: de lumie viuentiū: de lumine cordis sui: Locuta es tanqz vna ex insipientib^o mulieribus: id est tanqz ea que nō habet lumen viuentiū. Lumen enim viuentiū sapientia: et tenebre insipientiū stulticia est. Locuta es tanqz vna ex insipientibus mulieribus: carnē meaz vides: lumen cordis mei nō vides. **P**oterat enī illa tunc virū amplius amare si pulchritudinem interiorē nosset et inspicere: vbi ille pulcher erat corā oculis dei: qz in illo erāt vota que redderet laudis deo. **Q**uomō illud patrimoniu nō inuaserat inimicus: **Q**z integrū erat quod possidebat: et propter quod amplius possidendū sperabat iturus a virtutibus in virtutem. **E**rgo fratres ad h̄ valēt nobis hec oīa: vt deum gratis diligam^o. In illo semp speremus: nec hominē nec diabolū timeamus. **N**ec ille: nec ille facit aliqd: nisi quātū pmittitur. **P**ermitti ad nihilū potest: nisi qđ nobis prodest. **T**oleremus malos: si mus boni: quia et nos sum^o mali. **P**ro nihilo saluos facies deus omnes de quibus despare nō debemus. **E**rgo de nemine desperemus: p omnib^o quos patimur orem^o: a deo nunqz recedam^o. **P**atrimoniu nrm ip̄e sit: sal^o nra ip̄e sit: spes nra ip̄e sit. **I**pse hic solator: ibi munerator: vbiqz viuificator et vite dator: nō alter^o vite: sed illi de q̄ dictū ē: **E**go sum via et veritas et vita: vt et hic in lumie fidei: et ibi in lumie speciei tāqz ī lumie viuentiū in p̄spectu dñi placeam^o.

Explicit Tractatus de ps. LV.

Incipit Tractatus de ps. LVI.

Ad iuimus in euāgelio modo fratres: quātū nos diligit dñs et saluator noster Iesus christus: deus apud patrē: hō apud nos ex nobisipsis: iaz circa p̄is dexterā: Audisti quātū nos dili-